

днешния нервън вѣкъ не достига прѣдѣла седемдесѣтъ, а захваща отъ шестдесѣтъ, ако не и по-рано.

Слѣдъ казаното до тукъ изобщо по пенсиитѣ, ще прибавимъ нѣколко реда специално за състоянието на пенсионния фондъ на гражданското вѣдомство, както е казано въ отчета за 1903. год., слѣдъ който вече не сж обнародвани такива отчети. Благодарение, обаче, на любезността на пенсионното управление, ние добихме нѣкои свѣдѣния, които за сравнение тукъ ще изложимъ.

На 1. януари 1907. год. наличността на пенсионния фондъ е била л. 16,995,119·21 ст.

На 1. януари 1904. сжщиятъ е билъ 15,054,880·05 „

Слѣд. за 3 г. пенс. фондъ е нараст. съ л. 1,940,239·16 „

На 1. януари с. г. изслужени пенсионери е имало
4624 за сума л. 2,720,423

На 1. ян. 1904. такива сж били 3775 „ „ л. 5,291,573

Слѣд. за 3 год. пенси-

онеритѣ сж нарастнали съ 849 за сума л. 428,850.

Излиза, прочее, че срѣдно около 300 души чиновници годишно се пенсионирайтѣ. Това количество не може да се приеме за аномално, като се има прѣдъ видъ общото число на чиновницитѣ — около 35,000 души.

Отъ това може много основателно да се заключи, че гражданскитѣ пенсионенъ фондъ е скала несрутима, щомъ като се освободи отъ несправедливитѣ товари, които по разни капризи му сж натрупали, а тия неправди, споредъ доклада на пенсионното управление за отчета отъ 1903. год. се изреждатъ така: